

slag, jeg har tilladt mig at stille, og det, der er indbragt af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, idet mit Forslag gaaer ud paa, at den afgjørende Autoritet skal, forsaavidt der i Erklæringen over en Ansøgning eller Klage er anført factiske Omstændigheder, som ikke stemme overeens med Ansøgningen eller Klagen, indhente Andragerens eller Klagerens Erklæring over disse factiske Omstændigheder, før Sagen afgjøres. Jeg troer ikke, det under nogensomhelst Regjering vil være muligt at sætte det foreliggende Lovforslag igjennem, og hvad der ligger udenfor de factiske Omstændigheder er jo Noget, der aldeles henhører under Skjønsgrebet, Noget, hvorom der ikke kan føres noget-somhelst Beviis enten for eller imod. Det ligger i Tingens Natur, at Ministeriet eller den afgjørende Autoritet ikke kan have den samme Tillid til alle Autoriteter, fra hvem Erklæringer indhentes; de skulde vel alle være lige gode, men det ligger i den menneffelige Natur, at de ikke kunne være det, og der vil meget snart hos den afgjørende overordnede Autoritet danne sig en Mening om, hvilken Vægt den skal lægge paa Erklæringer fra underordnede Autoriteter, der bevæge sig paa det blotte Skjønsgrebet, med Hensyn til hvilket der, som sagt, ikke kan føres noget-somhelst Beviis, og det vil kun lede til Fortrædeligheder for begge Parter, naar Sligt skal være Gjenstand for Klagerens Modbeviis. Jeg troer derfor, der vil være vundet ikke Lidet, naar det gjøres til en Lovbestemmelse, at den afgjørende Autoritet skal, naar der anføres factiske Omstændigheder, indhente Andragerens Erklæring over disse, forsaavidt nemlig det, der anføres i Erklæringen, ikke stemmer overeens med eller ikke er berørt i selve Andragendet eller Klagen. — Naar det Underændringsforslag, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds har stillet til mit Forslag, gaaer ud paa, at, naar der er anført factiske Data, angaaende Forhold eller Personer, der enten ikke ere omtalte i Ansøgningen eller Klagen, eller staae i Strid med dennes Indhold, skal der gives Ansøgeren eller Klageren Leilighed til at ytre sig derom, da kan vel den Om-

stændighed, at dette er optaget i et Underændringsforslag, lede til den Formodning, at der er lagt en særegen Betydning deri, og at derved tilsigtes, under de Momenter, hvorover Andragerens Erklæring skal indhentes, at inddrage saadanne Erklæringer, der noget bevæge sig paa Skjønsgrebet, men jeg troer, at, naar man vil overveie den Betydning, der ligger i Ordene saaledes, som de ere affattede; saa ville de ikke væsentligt forandre hvad der er udtrykt i det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, og jeg skal derfor ganske tiltræde dette Underændringsforslag.

Jeg kunde have ønsket ved denne Sags Behandling at stille et Forslag om, at der skulde gives en positiv Lovbestemmelse om, at det Forbud, som indeholdes i Forord. af 15de December 1820 § 8, hvorved Dyrigheds personer eller underordnede Autoriteter, der afgive Erklæringer over Ansøgninger eller Klager, edeligt ere forpligtede til at holde disse hemmeligt, var hævet, men, efter hvad der under denne Sags tidligere Behandling er blevet udtalt, maa jeg ansee det erkjendt fra Regjeringens Side, at, forsaavidt en Dyrigheds person eller en underordnet Autoritet selv vil meddele Andrageren en Erklæring, maa Forord. af 15de December 1820 forstaaes saaledes, at det er ham tilladt at meddele Vedkommende en Afskrift af den afgivne Erklæring, og jeg troer derfor ikke, at et udtrykkeligt Forslag om dette Forbuds Ophævelse er fornødent. Jeg har derimod frygtet for, at et Forslag, der specielt gik ud derpaa, kunde ansees for at ligge saa langt udenfor det oprindelige Forslag, at det kunde give Anledning til, at der mødte Indsigelser mod dets Behandling under denne Sag, og det er den væsentligste Grund til, at jeg ikke har stillet noget Ændringsforslag i denne Retning. Jeg skal ved samme Leilighed, da jeg har Ordet, tillade mig at omtale de øvrige til denne Sag stillede Ændringsforslag, og da først omtale det af min ærede Ven for Abhøns. 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) stillede Forslag. Mod dette Forslag maa jeg indvende, at dets Slutning er meget betænkelig, idet det der hedder, at Meddelelse kun kan skee, „naar og forsaavidt Dyrigheden finder, at dette kan skee uden Skade eller Ulempe for det Offentlige